

Hygiena a epidemiologie jsou lékařské obory preventivní medicíny. Jejich uplatnění ve zdravotnických službách, veřejné správě, sféře ziskové či neziskové je ale dáno, na rozdíl od klinické péče, zprostředkovaně. Poptávku tady vytváří nikoliv pacient a jeho akutní zdravotní problém, ale stát, jeho zdravotní politika a z ní se odvíjející normy, společenské prostředí i požadavky na úroveň a rozsah služby.

Z pozice poskytovatele této služby, v mém případě orgánu ochrany veřejného zdraví, si uvědomuji, že možnosti, jak tuto poptávku podnítit, máme trochu omezené. Těžko uplatnit v plné míře kompletní marketingový mix, tj. klasický soubor „4P“ – Product, Price, Promotion, Place. Neovlivníme určitě cenu služby – Price, protože jsme službou veřejnou, hrazenou ze státního rozpočtu. Neovlivníme ani distribuci služby – Place, protože naše síť je dána zákonem. Co ale můžeme ovlivnit je Promotion – podpora a propagace služby a dále samozřejmě Product – výrobek,

jeho vlastnosti a kvalita, v našem případě vlastnosti a kvalita činností a aktivit v podpoře a ochraně veřejného zdraví včetně výkonu státní správy. A právě o těchto „nástrojích marketingového mixu“ chci hovořit.

Kvalita a podpora našeho „výrobku“ se zcela jednoznačně odvíjejí od odbornosti. Je však těžké ji trvale udržet bez pravidelného přísunu zdravotnický i lékařsky vzdělaných odborníků. Proto jsme se na Krajské hygienické stanici Libereckého kraje v roce 2004 rozhodli vzít zmíněné nástroje do svých rukou, zapojit se do výuky a přitáhnout tak studenty do naší běžné práce. Ukázat jim, že naše práce může být atraktivní, zajímavá i plně využívající lékařské vzdělání. Jako nejvhodnější formu, která je ovšem kompromisem mezi možnostmi a přáním, jsme zvolili dvoudenní kurzy zaměřené na vybraná témata z oblasti hygieny komunální, hygieny výživy, hygieny práce, epidemiologie a spolupráce na zdravotní politice kraje. Čtyřleté zkušenosti s těmito kurzy, jejich podoba, evaluace a vynikající odezva u studentů i vedení 3. lékařské fakulty jsou povzbuzující a byly prezentovány na Liškutinových dnech. Naše poznatky jsou samozřejmě k dispozici na KHS Libereckého kraje a budou popsány v samostatném sdělení v některém z příštích čísel Hygieny.

Závěrem chci konstatovat:

1. Je těžké si představit, že by medik nepřišel na operační sál, či nenatočil EKG u lůžka pacienta. Veřejné zdravotnictví a ochrana a podpora zdraví však při výchově studentů tento kontakt praxe a teorie postrádají.
2. Vzhledem k personálnímu vývoji v posledních letech ubývá v hygienické službě pracovišť, na kterých lze výuku provádět a kam bych medika v tomto ohledu pustil bez obav.
3. Ve snaze zapojit krajskou hygienickou stanici do výuky jsme zatím zůstali osamoceni a
4. Právě proto píše tento úvodník.

MUDr. Vladimír Valenta, Ph.D.
Ředitel KHS Libereckého kraje